

den større Udgift; Afstemningerne ville vise det, og dette er en Erfaring, som man vel tør sætte mod den ærede Rigsdagsmands Ytring. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre, og jeg skal slutte med at gjentage, at jeg stemmer for det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) og flere, og forsaavidt dette ikke vedtages, skal jeg rolig stemme mod det hele Lovudkast, som jeg da med Glæde vil see forfattet, idet jeg troer, at man derved vil gjøre Kjøbstæderne en større Tjeneste end ved at vedtage det, og idet jeg formener, at man maa lade den nuggjældende Ordning staae ved Magt, indtil en mere frifundet Kommunallov kan komme frem og blive vedtagen. Med denne Fortrustning vil jeg gaae Afstemningerne imøde, og jeg skal endnu blot tilføie, at hvis Indenrigsministerens og Fleertallets Forslag blev vedtaget og jeg havde stemt derfor, vilde jeg møde dem, som have valgt mig, med Undseelse over, at jeg havde gjort Mit til, at en saadan Lov var kommen istand.

P. Olsen: Jeg anbefaler Endringsforslaget under Nr. 2 til § 2, og jeg skal tillade mig kortelig at udtale, hvorfor det er det eneste Forslag, som jeg vil kunne stemme for. Det er, fordi det efter min Overbeviisning er det eneste, hvori der viser sig en Udvikling af Grundlovens Aand og den til samme hørende Valglov. Jeg har vel hørt udtale fra forskjellige Sider, at det er ikke saa, men man værner bedst om Grundloven ved at gaae smaa Skridt. Men jeg kan dog ikke indsee, hvorledes man, naar den til Grundloven sig sluttende Valglov giver enhver trediveaarig dansk Mand politisk Valgret, kan sige, at en kommunal Valglov, som giver en Mand, der er i Besiddelse af en vis Eiendom, i visse Tilfælde hundrede Gange saa megen Ret som en anden, er en Udvikling af Grundlovens Aand, og det forundrer mig, at Mænd i denne Sal, som alle ere valgte efter en Valglov, som giver enhver trediveaarig uberygtet dansk Mand politisk Valgret, kunne have Betænknelighed ved at udvikle den foreliggende Lov i samme Retning. Jeg veed nok, at man siger: Det gaaer vel an, hvor der er Tale om en Repræsentation som Rigsdagen,

men det gaaer ikke an, hvor der er Tale om Kommunalraad, og hvor de lokale Interesser gjøre sig saa stærkt gjældende; der maa man indrømme dem, som bære de store Byrder, de store Rettigheder. — Den Tanke kan have Noget for sig; men hvem svarer de store Byrder, spørger jeg? Og naar man da siger mig, at det er dem, som svare de store Skatter, saa benægter jeg det paa det Bestemteste. De, som svare de store Byrder, det er dem, som det falder meest byrdefuldt at udrede Skatterne, hvad enten de ere store eller smaa. Jeg troer i den Henseende at samstemme med den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune), som ved Finantslovens første Behandling anførte et Exempel, som gif ud paa at vise, at naar Skatteebnen hos en Mand er stor, saa kan man ikke sige, at han svarer større Skat end den, der byder mindre, men hvis Skatteebne ogsaa er langt ringere. Da Sagen imidlertid er saa vigtig, skal jeg anføre en anden Autoritet, som man maaffee vil smile over at jeg her vil paakalbe, men da vi dog leve i et kristent Land og ere Kristne, saa tager jeg ikke i Betænkning at gjøre det. Saaledes fortælles der i Bogen fra gamle Dage, at da Vorherre vandrede her paa Jorden, sad han en Dag ved Templet og saae paa, hvorledes Folk lagde deres Pengegave i Bøkken. Og mange Rige kom og lagde store Gaver i den, og der kom tilsidst en fattig Kone og lagde en eneste Skilling deri; men Herren sagde: Hun har givet Mere end de Andre, thi de have givet af deres Overflødighed, medens hun har givet Alt, hvad hun eiede. — Naar altsaa den fattige, uformuende Mand svarer nogle Mark i Skat, saa kan det være en større Byrde, end naar den Rige svarer langt større Summer, og han er ligesaa interesseret i, at hans lille Stjærn bliver vel anvendt, som den Rige i, at hans store Bidrag blive det. Jeg kan derfor ikke see nogen antagelig Grund til at gaae ind paa den af Regjeringen foreslaaede Valgmaade og skal som sagt stemme for Forslaget under Nr. 2 til § 2; forfastes det, saa stemmer jeg mod hele Loven.

K. Pedersen: I Anledning af den høitærede Ministers Udtalelse angaaende det af